

ת"פ 40360/11 - מדינת ישראל נגד צבריaben סלאם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 40360-11-16 מדינת ישראל נ' נאציף(עוצר)
ואח'

בפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
צבריaben סלאם (עוצר)
הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד נופר פשרל

ב"כ הנאשם: עו"ד עלא תילוואן

גורם דין בעניינו של הנאשם 2

רקע

1. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע בהתאם להודאותו בעובדות כתוב האישום המתוון בעבירות כדליקמן:

- א. **מעשה פזיות ורשנות**, לפי סעיף 338(א)(1) בחוק העונשין, תשל"ג - 1977 (להלן: "החוק").
- ב. **קבלת רכב גנוב לפי סעיף 413 י' בחוק.**
- ג. **שהיה בלתי חוקית בישראל**, עבירה לפי סעיף 12(1) בחוק הכנסת לישראל, תש"ב-1952.

במאמר מוסגר יציין כי בהכרעת הדיון נרשם בשגגה סעיף 388 במקומות 338, ואני מורה על תיקון טעות הספר.

2. על-פי המתוון בעובדות כתוב האישום המתוון, באישום השני, ביום 1.11.16 החנו ארבעה בעלי רכבים את רכבייהם בגין תקווה. במסגרת קשר, במהלך שעות הלילה שבין יום 1.11.16 ליום 2.11.16 נגנוו ארבעת הרכבים על-ידי אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה. בהמשך, במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיעו הנאשם 1 לנקודת המפגש, שם המתין להנחיות נוספות מאדם בשם אמג'ד. בעוד הנאשם 1 מתין בנקודת המפגש, התקשר אמג'ד לנאשם 1 וביקש ממנו לגיס אדם נוסף שיעביר אליו רכב גנוב לשתחים. **נאשם 1, אשר ידע כי הנאשם עובד במכון שטיפה בטיביה, הגיע למכון השטיפה, העיר את הנאשם, ואמר לו שהוא צריך את עזרתו, ובתמורה קיבל הנאשם 1,000 ל"י.** הנאשם נעתר להצעה והctrף לנאשם 1 בנקודת המפגש.

3. בהמשך, הגיעו לנקודת המפגש אדם בשם ראייד, כאשר הוא נהג באחד הרכבים, והסייע את הנאים לגילגolia, שם המתין להם אדם בשם חמודה עם שלושת כלי הרכב הגנובים. **از נודע לנאשם כי מדובר בהעברת כל רכב גנובים לשתחים. הנאשם, חמודה וראייד, החלו בנסיעה לכיוון השטחים**, כאשר ראייד נהג ברכב הכספי מוביל, אחוריו נאשם 1 ברכב השחור, אחוריו חמודה

עמוד 1

ברכב האדם, ולבסוף הנאשם ברכב הלבן. רайд הוביל את השיריה, ובמהלך הנסיעה בכביש 5, לאחר שUberו את מחסום חוצה שומרון, התקשר רайд לנאשם 1 ואמר לו שהדרך פניה עד לצומת גית' אבישר. בשלב זה עזב רайд את השיריה והנאשמים וחמודה המשיכו בנסיעה בשלושת כלי הרכב הגנובים לכיוון השטחים.

4. **שניר מזכרת (להלן: "שניר")**, עובד בחברת איטוראן, הוציא בכביש 5 לכיוון מזרח לזהות כל' רכב גנובים המועברים לשטחים. בשעה 15:06 בבוקר, הבחן שניר בשלושת כל' הרכב הגנובים וחשד בהם. שניר החל בנסיעה אחריהם, ובמקביל דיווח על כך למשטרת. בשלב מסוים עקף את הרכבם ונסע לפניהם. באותו העת, נסע השוטר שי שריבנהן (להלן: "שי"), בכביש 5, הבחן ברכבים לאחר ששמע על כך דיווח בקשר, וביקש לבצע חסימה משטרתית בסמוך לצומת גית' אבישר והחל בנסיעה אחריו שלושת הרכבים הגנובים. השוטר אורן כפרי (להלן: "אורן"), אשר היה בסמוך למקום שמע את דיווחו של שי בקשר, וחסם באמצעות רכב משטרתי את שלושת הנטיים בצומת גית' אבישר המובילים לכיוון מזר. אורן יצא מהניידת, הנחה את הנהגים שהגיעו למקום לעצור, יצר פקק תנועה. אורן הבחן ברכבו של שניר, אשר אותה לו לבדוק את כל' הרכב שנמצאים מאחורי. כאשר אורן החל להתקדם לכיוון, הבחינו בו הנאשמים וחמודה, ומיד ביצעו פנית פרסה והחלו בנסעה מהירה לכיוון מערב, כאשר הם נסעים בנגדו לכיוון התנועה. בעקבותיהם, ביצע שי פנית פרסה, הפעיל אורות כחולים, וכרע להם לעצור. הנאשמים וחמודה המשיכו בנסעה מהירה, נגד כיוון התנועה, תוך שכלי רכב הנוסעים כחוק נאלצים לסתות מנתיבם כדי להימנע מהתנגשות עם כל' הרכב הגנובים. לאחר מספר מאות מטרים, נטש חמודה את הרכב הגנוב באמצעות הכביש ונמלט רגלית. הנאשמים המשיכו בנסעה מהירה בכביש 5 לכיוון מערב, נגד כיוון התנועה.

5. בסמוך למחלף ברקן, **נטש הנאשם את הרכב הגנוב לצד הדרך, נכנס לרכב בו נהג הנאשם 1, והתישב במושב לצדו**. הנאשמים המשיכו בנסעה, חלפו את מחלף ברקן, נגד כיוון התנועה, וירדו ממנו חזרה לכביש 5 לכיוון מערב עם כיוון הנסעה.

6. **הנאשמים המשיכו בנסעה פרועה, תוך שהם סוטים לשולים ו"חותכים" כל' רכב הנוסעים כחוק, עד שהגיעו למחסום חוצה שומרון**. בסמוך לפני המחסום נוצר פקק תנועה של כל' הרכב אשר המתינו לתורם לעبور במחסום. למרות זאת, הנאשמים המשיכו בנסעה מהירה לעבר מחסום חוצה שומרון, כאשר הם עוורים במהירות מהנתיב הימני של המחסום, דרך הנתיב האמצעי, לכיוון הנתיב השמאלי, ועוקפים בחודות כל' רכב שעמדו בפקק במחסום.

7. **באوها העת, הבזקיות הבטחוניות ישראליה קבדה וסתיו פז** (להלן: ישראליה ופז) עמדו בעמדת הבזק של הנתיב השמאלי ביותר במחסום. כל' רכב אחרים עמדו בפקק שנוצר. **הנאשמים הגיעו** בנסעה מהירה לעבר הנתיב השמאלי של המחסום, נכנסו בין שני רכבים תוך שהם פוגעים בחלקו הקדמי ימני של אחד הרכבים, ובחלקו האחורי שמאלי של הרכב השני. המשיכו בנסעה לעבר מעקה הפרדה, תוך שהם סוטים לשולי המחסום ופוגעים במחסומי פלטיק שהיו בצדיו עד שפגעו בחזקה בחלק הימני של רכב נוסף. כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרם נזק לרכיבים של רוסלאן ריבוב, יוחנן דורון וקלרה דהן. **כתוצאה מהפגיעה ברכבה של קלרה, היא סבלה מכ Abrams ונזקה לטיפול רפואי**.

8. **או אז, איבדו הנאשמים שליטה על הרכב הגנוב, שהתרומות באוויר והתהפן בסמוך לעמדת הבזק. הבזקיות הבטחוניות נאלצו לזמן הצדעה כדי להימנע מפגיעה הרכב הגנוב.**

כתוצאה מההתהיפות החל לעלות עשן מהרכב הגנוב. מאבטחי המחסום רצו לעבר הרכב, כיוונו לעברו את נשיקתם, וקראו לנאים לצאת מהרכב. הנאים לא נענו לкриאות המאבטחים ואחד המאבטחים אשר חש משנהאים עלולים פגוע בחפים מפשע, נאלץ לירוט במטרה להרתו. כתוצאה מהירוי נפגע הנאים ברגלו.

.9. הצדדים הגיעו להסדר דין, במסגרת הודה הנאים בכתב אישום המתוון כמתואר לעיל, ללא הסכמה לעונש.

טיעוני הצדדים

.10. לטעת ב"כ המאשימה, עו"ד נופר פשרל, האירוע הסטיים בהתגשות הרכב במוחסם, כפי שתועד בסרטון. מדובר בנסיבות של מעשים שפגעו במספר ערבים מוגנים. הגנה על החיים של משתמשי הדרר, של המאבטחים, של השוטרים שדליך אחרי הנאים, של נוסעי הדרר והנוסעים שהיו במוחסום. נפגע ערך שלמות הגוף. עוד נפגע ערך ריבונות המדינה, ונפגע ערך הקניין של רוכשים של בעלי המכוניות הגנובות. מדובר בשימוש ברכב גנוב שיצר סיכון ממשי לח"י אדם. שימוש ברכב בהגאה פראית דומה לשימוש בנשק חם. במקרה זהה בנס לא נפגעו חי"ד אדם, ואי אפשר לזקוף זאת לזכות הנאים. הנאים היה יכול לחודל מהAIROU בכל שלב. הוא עבר לרכב של הנאים 1, והמשיך את הניסיעה. הם הגיעו למוחסום בהגאה פרואה, ובכללו אף ורק כאשר הרכב שבו נסעו התתרומות באוויר ונחת. אחרת ספק אם היו נעצרים. בנוסף, הורשע הנאים בקבלת רכב גנוב, שהוא ניג בו בתמורה לכיסף. לא ניתן לומר שחלקו אינם מרכזי. במשמעותו, הוא עוד את הנאים 1. השוטרים בסוף AIROU, מחשש לפגיעה בח"י אדם, ומשם שהדבר היה יכול להירות כפיגוע, נאלצו לירוט באוויר, ורגלו של הנאים נפגעה. השוטרים עשו כן כמו צא אחרון, מחשש ממשי לפגיעה בח"י אדם, כאשר הנאים לא היו מוכנים לצאת מרכבם.

תופעת השהייה הבלתי חוקית והעברת רכבים גנובים לשטחים הינה מכת מדינה. המאשימה מבקשת להעביר מסר בדבר האיסור במעשים אלו ולהרתו את הנאים ואחרים. המאשימה סבורה שיש לקבוע שני מתחמים, שכן מדובר באירועים שונים, לעבירת השהייה הבלתי חוקית, ולUberior קבלת הרכב הגנוב ומעשה הפיזיות והרשנות. המאשימה הפניטה לפסיקה במקרים דומים. יש לקבוע מתחם עונש שבין 3 ל- 5 שנים, לאור מכלול הנסיבות. במסגרת המתחם יש לזקוף לפחות הودאת הנאים, חסכו בזמן שיפוטו והעדר עבר פלילי, ולפיכך יש למקם את הנאים בשליש התחתון של המתחם. עוד יש להטיל על הנאים מאסר על תנאי ממשמעו, קנסIFIICO לכל נפגעי העבירה, בעלי הרכבם שנזקקו והנוגת שנפגעה. הנאים עוצר מיום 2.11.16.

.11. לטעת ב"כ הנאים, עו"ד עליאו, הנאים נפצע, נתח בהרדה, ושזה בבית החולים (צורת מסמר נ/1). לא קיים לנאשם רישום פלילי קודם, ואף לא תיקים פתוחים או סגורים. מדובר בעבירות שבנסיבות בית-משפט השלום, ולפיכך יש לגזר את הדין בהתאם לפסיקה המקובלת בבתי-משפט השלום בתקים דומים. מדובר בשוהה בלתי חוקי שעבד בשיטפת רכבים, הוא לא היה חלק מהתוכן. פנה אליו אדם, וביקש ממנו להתלוות למקום אחר. בתחילת, כשיצא ממקום עבודתו, לא נאמר לו שהוא אמור להשתתף באירוע עברייני. רק בהמשך, כאשר הגיעו לגילג'ולה, נודע לו بما מדובר. הידיעה על המעשה העברייני הגיע רק לאחר שיצא מקום העבודה, ויש להניח שלא היה לו אין לחזור. הנאים נגרר אחרי הנאים 1. הנאים 1 היה בקשר עם הרכב המוביל. בשלב הניסיעה ב涅גוד לכיוון התנועה, לא נרשם שנסעו מעבר ל מהירות המותרת, ולא נגרם נזק. הנאים נטש את הרכב, ולא

היתה לו ברירה, אלא לעלות לרכב שבו נ Heg נאש 1. בהמשך, לא הייתה לו שליטה, ולכן כתוב האישום תוקן לנוהga פיזיה ורשלנית. כאשר התקרכו למchosom, מהירות הנסיעה, על-פי הסרטון, אינה עולה על 10 Km\sh, אף אם מדובר ב מהירות גבוהה כאשר מתקרבים למchosom. הירי לא היה לאויר, אלא לכיוון הנאש. גרוו את הנאש מ הרכב מרחק של כמה מטרים כשהוא פצוע ומדם. הנאש הוא זה שנפגע יותר מכל באירוע. אין בסיס לטענת המאשימה שמי שרוי בנאש סברו שמדובר בפגיעה. כל הדיווחים היו על רכבים גנובים. אם היו סבורים שמדובר בפגיעה, לא היו יוצרים פסקון תנואה, ומסכנים אזרחים תמים. לא ניתן להצדיק את הירי כלפי הנאש. מבחינת הנسبות הקשורות בעבירה, לא מדובר באירוע מתוכנן מבחינת הנאש, חלקו היחסי של הנאש הוא מינורי, הוא לא נ Heg ברכב, ולא הייתה לו שליטה על הרכב. הידעה שלו נוצרה בשלב מאוחר של האירוע. הוא לא קיבל תמורה. הוא מהווה חוליה מנצלת וחלה ביוטר בשרשרא של תעשיית גניבת הרכב. מתחם העונש צריך להתחיל ממספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, ועד 12 חודשים אסר בפועל. במסגרת המתחם, יש להתייחס לכך שהנאש היה בן 18.5 בעת ביצוע העבירה, והוא "בגיר עיר". יש להתייחס אליו בחמלה. לאור נטילת האחריות, חסר עבר פלילי, הפגיעה הפיזית שאירעה לו, ותקופת מעצרו, יש להסתפק בתקופת מעצרו עד עתה.

12. הנאש טען כי נפגע ברגלו, הביע צער על מעשייו. לדבריו, הגיע לישראל כדי לעבוד, ונקלע לנצח הזה. כשיצא מטייבה לגילגולה חשב שהנאש 1 צריך אותו לעזרה, ובהמשך יסייע אותו בביתו, וכלל לא ידוע שהנאש 1 מתכוון לו ממשו אחר. המאסר קשה לו, והוא מקבל טיפול.

דין - קביעת מתחם העונש הולם

13. כתוב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד. אמנם, מדובר באירוע אשר כולל מעשים רבים, החל מהיות הנאש שוהה בלתי חוקי, עובר לפניה אלו לה萃ף לנאש 1, דרך קבלת הרכב הגנוב והנוהga בו, ובהמשך נטישת הרכב הגנוב, מעבר לרכב הגנוב שבו נ Heg הנאש 1, והמשך ההימלטות מהשוטרים, עד שנעצר. עם זאת, סבורני כי כל אותן מעשים מהווים חלק משרשרת אחת, אשר לא ניתן לנתק בין חוליותה, ויש לראותה כאירוע מתגלגל אחד. כפי שנקבע על-ידי כב' השופטת דפנה ברק-ארץ בע"פ 4910/13 **גבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14) המבחן אשר קובע האם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים הינו מבחן הקשר הענייני הדזוק. לפי מבחן זה, עבירות שיש בינהן קשר הדזוק ייחשבו לאירוע, ובית-המשפט יקבע להן מתחם עונשה אחד. במקרה המקרה, סבורני כי קיים קשר ענייני הדזוק בין העבירות והמעשים השונים, אשר בוצעו כולם בסמיכות זמניות רובה, כאשר דבר אחד הוביל למשהו, גם שלנאש הייתה יכולה לחודל מהמשך המעשה בכל שלב של המעשים.

כך למשל, בע"פ 2519/14 **אבי קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14), קבע בית-המשפט העליון, מפי כב' השופט ע' פוגלמן כי במקרה של עבירות גניבת רכב וכן עבירות של נהגה פיזיה ורשלנית והפרעה לשוטר בשעת מלאו תפקידו, היה מקום לסוג את אירוע כירע אחד, וזאת בהתאם להלכת ג'אבר (לעיל). גם כאשר הנאש גנב רכב, המשיך נהגה פיזיה ורשלנות תוך שימושה Dolkaת אחריו, ולבסוף הפריע לשוטרים, הרי שבין המעשים מתקיים קשר המחייב לראותם כאירוע אחד, הואיל והמעשים השונים היו חלק מאותה תוכנית עברייןית, אף אם זו התגבשה "טור כדי תנואה", מדובר במעשים שהתקיימו בסמיכות זמניות ונובעים זה מזה. סבורני כי יישום קביעות בית-המשפט העליון לקרה דן, מוביל למסקנה כי מדובר באירוע אחד, ואין אף מקום

להפריד את עבירות השהייה הבלתי חוקית מהעבירות הנוספות.

במקרה דנן, **הערכות החברתיות** אשר נפגעו הינם בשלושה מישורים. ראשית, סיכון חייהם, שלוםם ורכושם של המשתמשים ברכב. מדובר לא רק בסיכון תיאורטי, אלא אף בסיכון שבסופו של דבר התmesh, כאשר שלושה רכבים נפגעו, בנוסף לרכיב הגנוב, ואחת הנגנות אף נזקקה לטיפול רפואי. שניית, פגיעה בקניינו של אדם. העבירה של קבלת רכבים גנובים, מהוות חוליה אחת בשרשראת תעשיית גנבות הרכב, אשר פוגעת באופן קשה הציבור, בקניינו ובממוןו. שלישיית, הגנה על סמכותה של המדינה לקבוע את זיהות הבאים בשעריה, וזאת בעקבות השב"ח.

15. **בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן אינה שמעוותית. מדובר באירוע מתמשך, אשר תחילתו בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל, המשכו בקבלת רכב גנוב, וסופה בהימלטות משוטרים תוך נהייה פזיזה ורשלנית, ולאחר מכן מעבר לרכב בו נהג הנאשם 1, תוך המשך ההימלטות מן השוטרים, וההמשך הסיכון למשתמשים בדרך, עד לפגיעה במספר רכבים שעמדו במחסום, תוך גרימת נזקים שמעוותיים. הניסיון להימלט מהמשטרת תוך נהייה פרועה מעיד על זלזול בחוק ובמשטרת, כמו גם על אדישות לסיכון ציבור המשמשים בדרך.

השלוב של עבירות רכוש ועבירות הכניסה לישראל יוצר חומרה של ממש. בעניין זה יש להציג כי בתא המשפט נוהגים בגישה שלחנית ומוקלה כלפי/Showiim בלתי חוקיים, אשר עומדים לדין בגין עבירות של כניסה לישראל בלבד, וזאת מתוך הבנה שיש לנוהג במידת הרחמים כלפי מי שנכנס לישראל אך ורק כדי לשבור שבר ולהביא לחם לבתו בעמל כפיו. ברם, גישה זו אינה יכולה להיוותר על כנה במקרה של נאשם אשר במהלך שהותו שלא כדין בישראל מבצע עבירות רכוש שפוגעות הציבור בישראל ונוגב באופן אשר מסכן את הציבור. במקרים אלה נדרש ענישה חמירה יותר, אשר תהלום את חמורת המעשים. זאת כМОון מבלתי שיהיה בכך כדי להחמיר בעונשו של הנאשם בעבירות הרכוש אך ורק בשל העובדה שמדובר בשואה בלתי חוקי.

16. בוחינת מדיניות הענישה הנוגעת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשימים עונשים במנגד רחוב כמפורט להלן:

בע"פ 2519/2014 **אבו קייאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14) דחה בית-המשפט העליון ערעור על עונשו של נאש אשר הורשע בעבירות של נהייה פזיזה ורשנית, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וגניבת רכב, ונדון לעונש של 30 חודשים מאסר בפועל. בית-המשפט העליון העמיד את מתחם הענישה על הטווח שבין 12 לבין 32 חודשים.

בע"פ 3802/10 **אלון נ' מדינת ישראל** (26.10.10) נדחה ערעורו של הנאשם, אשר הורשע בעבירות של מעשה פיזיות ורשלנות ברכב לפי סעיף 338 לחוק העונשין, לצד עבירות לפי סעיף 243 לחוק העונשין ונדון ל- 30 חודשים מאסר בפועל.

בע"פ 5691/09 **גבארין נ' מדינת ישראל** (11.10.09) נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, חבלה בمزיד, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא רישיון הרכב ולא ביטוח תקף והסתתיעות ברכב לביצוע פשע ונדון לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.

בע"פ 5800/11 **שלב נ' מדינת ישראל** (22.3.12) נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע על-פי הודהתו בעבירות של מעשה פזיות ורשלנות, גניבת רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונחיגה ללא רישיון, וכן ל- 16 חודשי מאסר בפועל.

- . בע"פ 8116/10 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (10.3.11) נדחה ערעור של הנאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של נהיגה בפיזות, היזק בזדון והעלבת עובד ציבור, ונדון ל- 15 חודשים מאסר בפועל.
- . בע"פ 4836/11 **חמאד נ' מדינת ישראל** (11.1.12) נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של מעשה פזיות ורשלנות, גניבת רכב, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ונדון ל- 14 חודשים מאסר בפועל.
- . בעפ"ג (מח' מרכז-lod) 4595-12-11 **מצארווה נ' מדינת ישראל** (29.1.12), נדחה ערעורו של הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של גניבת רכב, פריצה לרכב בצוותא, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא רישיון, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וUBEIRUT NOLOT, ונדון ל- 18 חודשים מאסר בפועל.
- . בת"פ (פ"ת) 41274-02-12 **מדינת ישראל נ' עבדאללה** (5.9.12) הורשע הנאשם 1 בעבירות של קבלת רכב גנוב, סייע לניבת רכב, שהייה בישראל שלא כדין, מעשה פזיות ורשלנות, וUBEIRUT NOLOT, ונדון לעונש של 17 חודשים מאסר בפועל (23 חודשים כולל הפעלת עונשי מאסר על תנאי).
- . בת"פ (רמ') 14-03-58723 **מדינת ישראל נ' אקרוא** (26.10.14) הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, קבלת רכב גנוב, נהיגה פוחצת של רכב, ונדון לעונש של 15 חודשים מאסר בפועל לצד הפעלת עונשי מאסר על תנאי במצטבר (סה"כ 19 חודשים מאסר בפועל).
- . בת"פ (רמ') 14-01-49148 **מדינת ישראל נ' שרים** (26.10.14) נדון בגין הורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, קבלת רכב גנוב, ניסיין גניבת רכב, מעשה פזיות ורשלנות וUBEIRUT NOLOT, לעונש של 14 חודשים מאסר בפועל.
- . בת"פ (פ"ת) 9235-02-13 **מדינת ישראל נ' ابو הניה** (17.9.13) הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, נהיגה פוחצת של רכב והפרעת שוטר במילוי תפקידו, לעונש של 12 חודשים מאסר בפועל.
17. **במסגרת הנسبות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לחת את הדעת לנסיבות הבאות:

- . א. **ה הנאשם לא היה שותף לתוכנית שקדם לביצוע העבירה**, אלא צורף לביצוע העבירות על-ידי הנאשם 1, כאשר רק לאחר שהצטרכן לנายน 1, יצא מקום עבודתו בטיביה, והגיע לגילגולייה, נודע לו על הכוונה לבצע את העבירה. בהמשך, האירוע התפתח "תוך כדי תנועה", מבלי שקדם לכך תוכנן.
- . ב. **חלקו הייחודי של הנאשם בביצוע העבירות הינו נמור ייחודי**. בהקשר זה יש לחת את הדעת לכך שלא הנאשם יזמ את האירוע. הנאשם שהוא בישראל שלא כדין, ועובד בשיטיפת מכוניות. הנאשם 1 הגיע אליו, העיר אותו משנתו, ואמר לו שהוא צריך את עזרתו, תוך שהבטיח לו תמורה כספית. הנאשם נערר להצעה והצטרכן אל נายน 1, מבלי שידע בשלב זה על הכוונה להעברת רכב גנובים לשטחים. רק בהמשך, בהיותם בגילגולייה, נודע לנายน כי מדובר בהעברת כל רכב גנובים לשטחים.

גם בחלוקת הבא של האירוע, כאשר נסעו ברכבים הגנובים, חלקו של הנאשם לא היה המרכזית, הוואיל והוא

נסע אחרון בשירה, כאשר רайд הוביל את השיריה, ועמד בקשר עם הנאשם 1. בהמשך האירוע, כאשר ניסו להימלט מהשוטרים, ובשלב שבו הנאשם ניגר ברכב הגנוב תוך הימלטות מהשוטרים, הרי שחלקו היהמשמעותי. לעומת זאת, לאחר מכן, הנאשם נטה את הרכב, ועבר לשפט ברכב שבו ניגר הנאשם 1. בשלב זה, שבו הנאשם ישב לצד הנהג, מובן הדבר שהשליטה העיקרית בהתגלגות האירועים הייתה בידי של הנאשם 1, ולא בידי הנאשם, גם אם הנאשם היה שותף למשעים.

לפיכך, התבוננות כללית על האירוע, מובילת למסקנה שחלקו הייחודי של הנאשם במשעים היה נמור יחסית, וניכר כי הושפע מה הנאשם 1 במשעים. עם זאת, הנאשם נטל חלק בכל שלבי האירוע, מתחילה ועד תומו, וזאת אף שהיא ביכולתו לחדר ממנו בכל שלב.

ג. **הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה הינו משמעותי, והוא הגיע לידי ברכב, בוגרום לכיוון התנועה, כאשר הם בורחים מפנים שוטרים אשר דלקיים אחראיהם, יצירת סיכון משמעותי לנוסעים בכביש.** בהמשך, וה גם שה הנאשם כבר לא ניגר ברכב, הנזק אשר היה צפוי להיגרם היה רב אף יותר, כאשר הנאשם 1 ניגר ברכב, תוך סיכון חי אנשיים בנטיית תחבורה, ובעת שההauptmann ישב לצד. לקראת סוף האירוע הנאים איבדו שליטה על הרכב, אשר תרומות באוויר והתפרק בסמוך לעמדת הבידוק, כך ששתי המאבטחות אשר עמדו במקום נאלכו לزنוק הצדה כדי להימנע מפגיעה הרכב. אלמלא הספיקו המאבטחות לزنוק הצדה, הן היו עלולות להיפגע מהרכב בעת התהפקותו.

ד. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה כולל פגיעה ברכב הגנוב שבו ניגר הנאשם 1, נזק שנגרם לשולשה רכבים אשר נפגעו בסמוך למיחסום (רכבים של יוחנן, רוסלאן וקלרה). כמו כן, הגיע באחד הרכבים שנפגעו, קלרה, סבלה מכאבים ונזקקה לטיפול רפואי.**

ה. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; הסיבה אשר הובילה את הנאשם לביצוע העבירה של שהיא בלתי חוקית הייתה כלכלית, וכך גם הסכמתו להעביר רכבים גנובים לשטחים (מעט שנודע לו על כן). הסיבה שהובילה את הנאשם לבצע את העבירה של מעשה פיזיות ורשלנות, הינה הרצון להימלט מן השוטרים והחשש שייטפס.**

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההורם** הינו החל מ- 16 חודשים מאסר בפועל ועד 36 חודשים מאסר בפועל.

19. במקורה דן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזרת העונש המתאימים לנאים

20. בגזרת העונש המתאימים לנאים, בגדדי מתחם העונש ההורם, יש להתחשב **בנסיבות שאין קשרו בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זומן ראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאים, לרבות בשל גילו;** מובן הדבר כי עונש מאסר ממושך יפגע בנאים, שהינו "בוגר עיר" ליד 1998, והוא בן כ- 18.5 בערך ביצוע העבירה, וזהו מאסרו הראשון.

ב. **הנזקים שנגרמו לנאים מביצוע העבירה.** כתוצאה מעשי הנאשם, ולאחר שהרכב בו נסע הנאים עם הנאשם 1 התהפרק, מאבטחי המיחסום סייעו את נשקייהם וקרוואו לנאים לצאת מהרכב. הנאים לא נענו לqueries המאבטחים, ואחד המאבטחים, אשר חשש שהנאים עלולים לפגוע בחפים מפשע נאלץ לירות כדי להרתיע. כתוצאה מהירוי נפגע הנאשם ברגלו. הנאשם

אושפז בבית חולים במחילה אורתופידית, שם קיבל טיפול. בהקשר זה יובהר כי מדובר, לא ניתן לקבוע כי המאבטחים חששו מכך שמדובר בפגיעה, כתענת המאשימה, וזאת בשל העובדה שהדברים אינם מופיעים בכתב האישום ולא הובאה שום ראייה לכך. מאידך גיסא, אין מקום לקבוע כי הירוי לא היה מוצדק, כתענת ההגנה, וזאת בהעדר בסיס ראוי לקביעה כזו. על-פי כתב האישום המאבטחים חששו שהנאשמים עלולים לפגוע בחפים מפשע, ולפיכך אחד מהם ירה, וכתוצאה לכך נפגע הנאשם.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו.** הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, ונintel אחריות למשעו.

ד. **אין לחובתו של הנאשם שום עבר פלילי מכלמין וסוג.**

21. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים, לשםلب לכך שהעבירות הנוגעות לשרשראת גנבות הרכבים אשר מועברים בסופו של דבר לשטחים, הין עבירות שכיחות, אשר מבוצעות למען בצע כסף, ומכאן שיש להרתיע מפני ביצוע עבירות אלה, באמצעות ענישה מתאימה.

22. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל, ברף הנמור יחסית של המתهم.

סוף דבר

23. **אשר על-כן, הنبي גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**
- א. **18 חודשים מאסר בפועל** שמנינים מיום מעצרו 2.11.16.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי, לבלי עבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירה רכוש מסוג פשע או עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי לבלי עבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר על עבירה רכוש מסוג עון.
- ד. 3 חודשים מאסר על תנאי לבלי עבור הנאשם במשך שנה וחצי מיום שחרורו מן המאסר עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ה. פיצוי כספי בסך של 4,000 ₪, לבורי הרכבים שנפגעו, אשר יופקذ בקופה בית-המשפט עד ליום 1.10.17, ויחולק בין עדי תביעה 20, 21, 23 ו- 25 (יוחזקאל, רוסלאן, יהונתן וקלריה) (1,000 ₪ לכל אחד).
- ו. קנס כספי בסך של 1,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 4 תשלוםimos חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.18. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרתו לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' אלול תשע"ז, 11 ספטמבר 2017, בנסיבות הצדדים.

עמוד 8

